

d'enteniment amb la direcció i això que suprimim prompte alguns detalls que enteníem desfasats, com la famosa cistella de Nadal per als mestres.

Prenem algunes decisions que van ser i continuen sent qüestionades per alguns pares i mares com suprimir també les subvencions per als viatges escolars. Esta en particular va ser una decisió poc "apreciada" per alguns socis i sòcies, però nosaltres enteníem que els diners de l'associació era millor destinar-los a altres fins molt més generals i sobretot molt més profitosos per als nostres fills, taller de teatre, adquisició de material per a l'escola, edició i publicació d'una revista escolar, concursos de redacció i dibuix per als xiquets, escoles d'estiu, projeccions de cine, etc. etc.

Però amb tot, la nostra principal preocupació era la LOGSE i la situació dels xiquets i xiquetes del col·legi quan s'acostara la data de l'aplicació d'aquesta llei.

No volíem que isqueren als dotze anys de les Coves i que l'elecció del centre on finalitzarien els seus estudis d'ESO fóra aquell que els pares i mares majoritàriament triaren, per considerar-lo ells el millor per als seus fills i no el que la Conselleria imposara segons el seu criteri (?).

No érem conscients llavors de la quantitat de problemes que se'ns anaven a vindre damunt. Ni de les enemistats que sorprenentment esta decisió ens anava a ocasionar a alguns o a quasi tots. I això que només es pretenia que l'elecció de centre fóra una decisió dels màxims afectats, els pares, legals representants dels xiquets.

Només la ferma convicció que el que estàvem fent era el correcte i una relació que va començar sent de camaraderia i va acabar sent d'amistat entre quasi tots nosaltres, ens va permetre treballar moltes i moltes jornades, aguantant desqualificacions, pressions polítiques i inclús alguns insults, això sí, d'uns pocs que

sempre han intentant veure altres coses en el nostre interès que no foren plantejar els problemes tal com els véiem i respectar en tot moment la voluntat de la majoria dels associats.

No comptaré al detall tot el que ha ocorregut en estos quatre anys fins a arribar a la situació actual per que seria massa extens, potser seria bo per a conèixer-ho o per a recordar-ho, però mereixeria quasi un Tossal Gros complet i ara tampoc és el moment. Com diu una amiga de junta, encara falta escriure el final de la història.

Però si que vull deixar anotat ací el resum del que va ocórrer durant aquest temps.

Als pocs mesos d'estar en la junta se'ns proposa visitar el col·legi de Cabanes per a mostrar-nos el seu funcionament, ja que llavors l'institut de Sant Mateu, que era dels pocs que ja estaven construïts en les nostres comarques, estava massificat, donat que les seues instal·lacions no serien remodelades fins a dos anys més tard i no obstant l'aplicació de la LOGSE havia omplit d'alumnes les seues aules, fins al punt d'haver d'utilitzar instal·lacions ja abandonades del col·legi de primària i col·locar barracons.

La pràctica totalitat de la nostra junta es va desplaçar a Cabanes per a visitar el col·legi i el projecte de construcció del nou centre que acolliria tot el cicle complet d'ESO, els quatre cursos.

La proposta de Cabanes pareixia raonable, sobretot per distància i bona carretera, i més a més el viatge es feia direcció a Castelló, que per a les Coves era i és la capital administrativa i sanitària.

Així que ni curts ni peresosos, en la primera assemblea general que celebràvem com a junta directiva vam exposar el tema als socis.

L'assemblea es va celebrar el 30 de març de 2001 i els encara pocs assistents van aprovar l'acord següent:

